

Zimní ofenzíva a příměří

 litterate.cz/zimni-ofenziva-a-primeri

Homer Simpson

26 listopadu, 2022

Homer Simpson uvádí článek autora Gordona M. Hahna (kráceno a převyprávěno)

Jediný způsob, jak Ukrajinci uvidí něco, co by se podobalo období svátků, je, že se podaří uzavřít příměří do Nového roku. To se může stát, bez ohledu na opakovaná tvrzení prezidenta Volodymyra Zelenského, že s Ruskem nebudou žádná jednání, dokud nestáhne všechny své jednotky ze všech okupovaných území, včetně Krymu. Možných důvodů pro případné příměří je několik.

Za prvé, ruské kladivo se chystá dopadnout na Ukrajinu.

Rukavice se svlékají; terčem jsou elektrárny, mosty a dokonce i rozhodovací centra, jako jsou vládní budovy v centru Kyjeva.

Rusko možná jedním nebo dvěma dalšími masivními bombovými útoky na ukrajinskou energetickou a dopravní infrastrukturu, vyřadí zcela z provozu ukrajinské systémy elektřiny, vody a železnic.

Nyní je 50 procent ukrajinské elektrické infrastruktury vyřazeno prvními třemi rozsáhlými bombovými útoky na komponenty elektrické sítě a demonstrace v Oděse a na dalších místech již vypukly kvůli zhoršující se humanitární situaci.

Kancelář prezidenta byla údajně nedávno informována techniky, že elektrická soustava vstoupila do fáze svévolné a nekontrolované nerovnováhy. Jaká bude společensko-politická situace, až tyto

kritické infrastruktury zcela zkolabují a teploty budou o 20 stupňů chladnější?

Rusko se bude přibližovat ke strategii „šoku a hrůzy“, zcela zničí veškerou infrastrukturu – vojenskou i jinou – jak to udělaly USA v Srbsku a Iráku.

Poté, co bude infrastruktura zcela zničena nebo vyřazena z provozu, budou ruské posily 380 000 pravidelných a nově mobilizovaných vojáků přidány do ruských sil. Zimní ofenzíva asi půl milionu vojáků by mohla přinést na několika frontách značné zisky a znásobí ukrajinské ztráty v personálu a materiálu, které jsou již tak vysoké. To by mohlo snadno vést ke kolapsu ukrajinských sil.

Pokud by se tak stalo, Putin mohl také učinit další pokus ohrožit Kyjev tím, že přesune mnohem větší síly z Běloruska, než někdejší malá síla, která postupovala a pak se stáhla z okolních okresů Kyjeva v prvních měsících války.

Za druhé, Západ trpí únavou z Ukrajiny.

Dodávky zbraní zemí NATO byly vyčerpány nad únosnost a sociální soudržnost se hroutí tváří v tvář dvouciferné inflaci a hospodářské recesi. To vše nutí Washington a Brusel, aby usilovaly alespoň o oddechové období prostřednictvím příměří.

Důkazem toho je množství západních vůdců, kteří vyzývají Zelenského, aby obnovil rozhovory s Putinem, a vznik „Sullivanova plánu“.

Nejnověji se proslýchá, že nový britský premiér Rishi Sunak použil balíček vojenských a finančních poradců, který oznámil během své nedávné cesty do Kyjeva, aby zakryl své poselství Zelenskému, že Londýn již nemůže nést břemeno vedení evropské podpory Kyjeva a že Kyjev by se měl znovu zapojit do vyjednávání s Moskvou.

Došlo k několikanásobnému zpoždění ve čtvrtém kole raketových letů proti ukrajinské infrastruktuře, což naznačuje, že Putin čeká, zda Zelenskyj ustoupí a nabídne rozhovory před zahájením velkých útoků na ukrajinskou infrastrukturu a ruské zimní ofenzívy.

Zatřetí, největší politické aktivum Ukrajiny – sám Zelenskyj – právě devalvoval.

To ještě více ohrozilo politickou stabilitu Ukrajiny. Útok ukrajinské protivzdušné obrany na Polsko (náhodný nebo úmyslný) a trvání ukrajinského prezidenta na tom, že to byl ruský nálet, navzdory důkazům a téměř jednomyslnému opozičnímu názoru mezi jeho západními podporovateli, tvrdě zasáhly Zelenského důvěryhodnost.

Zelenského trvání na ruském původu rakety a technických aspektech ukrajinské protivzdušné obrany naznačuje, že událost mohla být úmyslným ukrajinským útokem pod falešnou vlajkou na území Polska/NATO, jehož cílem bylo vyprovokovat NATO nebo Polsko ke vstupu do války.

Někteří lidé na Západě si začínají uvědomovat nebezpečí ukrajinského ultranacionalismu a neofašismu, nemluvě o rostoucí megalománii Zelenského.

Přetrvává ale nebezpečí, že sen Kyjeva o intervenci NATO by se mohl naplnit. NATO prohlásilo, že porážka Ukrajiny ve válce je porážkou NATO a NATO nemůže prohrát válku s Ruskem, protože by to urychlilo konec americké hegemonie.

Nelze vyloučit a může být dokonce pravděpodobné, že pokud by se zdálo, že Kyjev prohrává válku, polské síly, NATO nebo nějaká koalice ochotných přesunou vojenské síly na západní Ukrajinu až k Dněpru, ale udělají to bez útoku na ruské síly.

To by donutilo Rusko zastavit většinu svých vojenských aktivit, nebo riskovat útok na síly NATO a větší celoevropskou válku. O tomhle nebo něčem podobném se pravděpodobně již ve Washingtonu uvažuje.

Prozatím, aby udržel Západ na palubě, se proslýchá, že Zelenskyj tlačí velitele ukrajinských ozbrojených sil Zalužného, aby zahájil poslední předzimní ofenzívu v severním Doněcku (Svatovo a Severodoněck) nebo v Záporoží, aby zastavil reptání Západu o příměří a znovu posílil svou podporu.

Velká část Zelenského strategie a taktiky je vedena spíše politickými než vojenskými úvahami. K prvním z nich patří politické přežití Zelenského, pro kterého jakékoli příměří nebo mírové rozhovory – které by vyžadovaly, aby se Kyjev smířil se ztrátou dalšího území – znamenaly záhubu.

Neofašistické, vojenské a velká část veřejného mínění nebudou tolerovat oběti přinesené krví a majetkem.

Jiní se budou ptát, proč tomu všemu nebylo zabráněno souhlasem s ukrajinskou neutralitou a naplněním Minsku 2.

Možná se blížíme k přelomovému okamžiku v ukrajinské válce. Žádná elektrina, žádná armáda, žádná společnost.

Ale zde, stejně jako v případě jakékoli ruské okupace středo nebo západoukrajinských území (neplánované, ale pro Putina možná v určitém okamžiku nutnost), čeká Kreml bažina.

Rusko si nemůže dovolit, aby na Ukrajině vládl naprostý společenský kolaps a chaos, stejně jako by nemohlo tolerovat Ukrajinu jako člena NATO, s velkou neofašistickou složkou v sousedství.

Totální úspěch Putina na Ukrajině by pro něj možná horší, než obsazení jen ruskojazyčných oblastí od Charkova po Oděsu. Tím, že Rusko obsadí Ukrajinu, ji „nedenacifikuje“. Lidé tam zůstanou a řada z nich Rusy bude nenávidět a nemusí to být jen oslavovatelé Bandery. Partyzánský boj a pasivní rezistence lidí spolu s náklady na obnovu toho, co je rozbito, by mu vyrobilo mnohou vrásku na čele.

Část těchto problémů zůstane i na ruskojazyčném pomezí Ukrajiny. Pokud zůstane zbytek Ukrajiny státem, bude to země s nenávisí k Rusku, ochotná udělat vše pro svou pomstu.

To vše a blížící se prezidentské volby naplánované v Moskvě, Kyjevě a Washingtonu na přespříští rok činí tuto zimu klíčovou pro všechny hlavní strany války.

Ať už zima dopadne jakkoliv, svět už nikdy nebude takový, jako býval.